

ת"פ (רמלה) 30283-01-22 - מדינת ישראל נ' פנחס איבגי - נדון

ת"פ (רמלה) 30283-01-22 - מדינת ישראל נ' פנחס איבגי - נדון ואח'שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 30283-01-22

מדינת ישראל

נגד

1. פנחס איבגי - נדון

2. איציק איבגי

בית משפט השלום ברמלה

[17.09.2024]

כבוד השופט אייל כהן

ב"כ המאשימה עו"ד בן לולו

ב"כ הנאשם עו"ד גב' קוטלובסקי

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין תקיפתו את המתלונן בצוותא עם אחר ופגיעתו באמצעות חפץ חד.

כתב האישום הסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה

עונשית, אך כלל הסכמה לקבלת תסקיר.

2. בחלק הכללי לכתב האישום בו הורשע, צוין כי הנאשם הוא אחיו של נאשם 1 וכי נאשם 1 נשוי לאחות המתלונן.

במועד הרלוונטי ניטש סכסוך בין הנאשמים ולבין המתלונן, על רקע כספי. במסגרת האמור דרש המתלונן מן השניים

תשלום סך כספי.

3. ביום 30.12.21 בשעה 20:30 או בסמוך לכך, שהה המתלונן יחד עם הנאשמים ואנשים נוספים בחצר ביתו של

נאשם 1 שבמושב מצליח. באותן נסיבות צרכו הנאשמים יחד עם המתלונן משקאות אלכוהוליים. בשלב מסוים התגלע

וויכוח בין השלשה על רקע מחלוקות הלכתיות. אגב האמור התקרב המתלונן אל פני הנאשמים. בתגובה היכה נאשם

1 את המתלונן מכות אגרופ בפניו ואילו המתלונן דחף את הנאשמים באמצעות ידיו. שלשה מן הנוכחים האחרים ניסו

להפריד בין הניצים ללא הועיל.

4. בהמשך לאמור היכה נאשם 1 את המתלונן באגרופים ובעיטות, בעוד הנאשם נכנס לפניו הבית, נטל חפץ חד שטיבו אינו ידוע במדויק ושב לחצר. הנאשם דקר את המתלונן באמצעות החפץ בבטנו התחתונה מימין. בתגובה הפיל המתלונן את הנאשם ארצה, נשכב מעליו וניסה להעיף מידו את החפץ, בעוד אחות המתלונן מחזיקה בחוזקה את נאשם 1 ומונעת ממנו להגיע למתלונן. באותן נסיבות אמר הנאשם לנאשם 1 כי הוא מפקיר אותו וכי הוא "אח מנייאק". לאחר שעלה בידי המתלונן להעיף את החפץ החד מידו של הנאשם הפרידו אחרים שנכחו במקום בין הניצים.
5. כתוצאה מן האמור איבד המתלונן את הכרתו ופונה ע"י שניים מן הנוכחים לבית החולים "שמיר". כתוצאה מדקירת הנאשם את המתלונן נגרם לאחרון חתך במותן שמאל אשר הצריך את סגירתו בסיכות. המתלונן אושפז למשך 3 ימים במהלכם אובחן עם אוורת חבלתית בבית החזה משמאל.
6. לאור האמור הורשע הנאשם בעבירות תקיפה סתם ע"י שניים או יותר, לפי סע' 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן פציעה כשהעברין מזויין- לפי סע' 335(א)(1) לחוק האמור.
- ברקע הדברים יצוין כי נאשם 1 הורשע אף הוא על פי הודייתו בכתב האישום המתוקן הנ"ל, בעבירת התקיפה הנ"ל. נאשם 1 נדון במסגרת הסדר שנערך עימו למאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלונן. קורות ההליך ותסקיר שירות המבחן
7. לאחר רצף דיונים בפני שופטי מוקד ובפניי, החלה שמיעת הראיות ביום 29.11.22 במהלכה נשמעה עדות המתלונן. בדיון נוסף העידו 2 עדים. בישיבת יום 18.1.23 הודו הנאשמים במיוחס להם והנאשם הופנה לשירות המבחן. בשל עיכובים חריגים בעבודת שירות המבחן ורצף דחיות מטעמים שונים, לרבות בשל נסיבות שנבעו ממצב בטחוני, התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם, ביום 10.7.24. ביום 16.7.24 נשמעו טיעונים לעונש. להשלמת התמונה יובהר כי גז"ד בעניינו של נאשם 1 ניתן ביום 16.4.24.
8. מתסקיר שירות המבחן עלה בין היתר כי הנאשם נשוי ואב לשלשה, העובד בתחום השיפוצים והאינסטלציה, אך מתקשה לשמר שגרת עבודה תקינה ויציבה. בצעירותו קיים קשרים שוליים והתנהל באורח שולי עד לנישואיו. מן הצבא שוחרר עקב אי התאמה לאחר ריצוי מאסר בכלא צבאי בשל החזקת סמים. לבד מן האמור צוין בתסקיר, בשגגה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחסו לעבירות בהן הודה ציין הנאשם כי עובר להן הוא ונאשם 1 ניסו להוציא את המתלונן מן הבית בכוח לאחר שהלה איים עליהם, זרק ושבר חפצים כשהוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם הכחיש כי דקר את המתלונן ולהערכת שירות המבחן השליך את התנהלותו האלימה, הסלמת האירוע ותוצאותיו על המתלונן, תוך קושי לבחון ביקורתית את תגובותיו שלו.

9. עוד ציין הנאשם כי הוא פוגש מדי פעם את בני משפחת המתלונן ומקורבים לו וכי במפגשים אלה הוא חווה מתיחות ביחסיהם. השירות המשיך וציין כי לא עלה בידו ליצור קשר עם המתלונן; כי בדיקה שנערכה העלתה כי הנאשם נקי מסמים וכי הוא שלל נזקקות טיפולית. לצורך הערכת סיכון שקל שירות המבחן לקייח את אחריות חלקית של הנאשם באשר לביצוע העבירות; קושי להעמיק בהתנהלותו והשלכותיה על המתלונן; התנהלות תעסוקתית לא יציבה וקשיי הסתגלות שונים; ביצוע העבירות תחת השפעת אלכוהול; קשיי וויסות ועמדותיו הנותנות לגיטימציה לאלימות. מנגד צוין כי נשקלה הימנעות הנאשם ממעורבות שולית בשנים האחרונות והערכה כי הוא אינו מאופיין בדפוסים אלימים מופנמים. לאור האמור העריך השירות כי הנאשם מצוי ברמת סיכון בינונית למעורבות אלימה בעתיד, אשר מידת חומרתה ותוצאותיה צפויות להיות בינוניות, ככל ותישנה.

משלא נוצר בסיס להמלצה שיקומית המליץ שירות המבחן כי בצד כל עונש שיוטל על הנאשם, יוטל גם מאסר מותנה. טיעוני הצדדים לעונש

10. בפתח הדיון בו נשמע הטיעון לעונש, הבהירה באת כוח הנאשם, במענה לשאלתי, כי הנאשם אינו מבקש לחזור בו מן הכפירה, על אף האמור בתסקיר וכי הסוגיה תובהר בעת טיעונה. הנאשם השיב אף הוא במענה לשאלתי כי על אף האמור בתסקיר הוא מודה במיחוס לו ולוקח אחריות בהתאם על מעשיו (פ' עמ' 46, שו' 25).

11. ב"כ המאשימה הפניחה לעברו הפלילי של הנאשם, האוחז 8 הרשעות קודמות, אשר האחרונה שבהן משנת 2013. בהתייחס לאירועים מושא האישום ציינה כי הנאשם נהג באלימות ובצוותא עם נאשם 1 על רקע סתמי וכי בחר להסלים את המצב על אף ניסיונות שווא להפריד בין הניצים, בכך שנכנס לבית על מנת ליטול חפץ חד, עימו שב למתלונן ודקרו. נתון זה מלמד לשיטתה כי אין המדובר באבדן עשתונות רגעי וכי תוצאת המעשה יכולה הייתה להיות חמורה יותר. עוד הפניחה לתיעוד רפואי וצילומי שהוגש אגב ניהול ההוכחות (ת/1 ו- ת/4 מיום 29.11.22), כמו גם לעדות המתלונן.

12. ב"כ המאשימה עמדה על הערך המוגן שבהגנה על שלמות הגוף, ציינה את ההסדר בעניינו של נאשם 1 וטענה כי חלקו של הנאשם חמור משמעותית ביחס לחלקו של הנ"ל. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, על יסוד פסיקה אליה הפניחה.

באשר למיהות העושה טענה המאשימה כי החיסכון בזמן השיפוטי עקב הודיית הנאשם לא היה משמעותי שכן חלק מן העדים נשמעו ולרבות המתלונן. בהתאם אין לייחס משקל רב לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. עוד ציינה, כי הנאשם לא נטל אחריות בפני שירות המבחן, והפניחה לאמור בתסקיר ולהערכת הסיכון.

המאשימה הבהירה כי שוחחה עם המתלונן, אשר מסר כי אין הוא מעוניין להגיש תצהיר נפגע. לשיטת המאשימה, העונש הראוי לנאשם הוא מאסר בן 16 חודשים, מאסר מותנה, פיצוי בסך 15,000 ₪ וקנס בסך 3,000 ₪.

13. ב"כ הנאשם, מנגד, ציינה כי שמיעת הראיות באופן חלקי לא הייתה לשווא בשים לב לקשיים ראייתיים שהתגלו. מדובר באירוע נקודתי שבו הנוגעים בדבר היו תחת השפעת אלכוהול. המתלונן הוא שהחל באלימות וכשברקע סכסוך כספי. עברו הפלילי של הנאשם ישן ואינו כולל ביצוע עבירות דומות לאלה שבהן הורשע. מאז ביצוע העבירות לא נפתחו תיקים חדשים. בהתייחס לתסקיר ציינה הסניגורית כי הנאשם אינו בעל יכולת ורבאלית טובה וכי אמירותיו באזני קצינת המבחן נועדו אך לבטא בכנות את חלקו של המתלונן באירוע, כמו גם כי הוא לא התכוון לדקור את המתלונן. הנאשם אינו חוזר בו מהודייתו. כעולה מן התסקיר אין ברקע הדברים שימוש בסמים. לטענת ההגנה שגה השירות בציינו כי הנאשם מתקשה לשמר שגרת עבודה וכי הדבר מהווה גורם סיכון, שכן הנאשם מתפקד כעצמאי. בד בבד השירות התרשם כי עסקינן בנאשם שאינו בעל דפוסים אלימים מופנמים ומסקנתו זו מתיישבת עם העדר עבר פלילי מן העת האחרונה והעדר תיקים חדשים.

14. ב"כ הנאשם המשיכה וטענה כי יש להתחשב בחיסכון שבזמן השיפוטי שכן הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לאחר ששמיעת חלק מן הראיות שיפורה את מצבו המשפטי. יש לזקוף לזכות הנאשם לקיחת אחריות ועבר פלילי שהתיישן. העדר הגשת תצהיר נפגע אינה נתון שיש לזקוף לחומרה. על יסוד פסיקה אליה הפניתה, טענה ההגנה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לכך כי תוצאת הדקירה אינה מצויה ברף גבוה של חומרה ניתן להסתפק במאסר לריצוי בעבודות שירות. בהתאם עתרה הסניגורית לשליחת הנאשם לממונה על עבודות השירות. הנאשם שהה במעצר משך 10 ימים בין המועדים 10.1.22 ועד ליום 20.1.22

15. הנאשם לא נשא דברים בעצמו ועם זאת באת כוחו ציינה בשמו ולבקשתו כי המעמד קשה לו ומבייש אותו וכי הוא מביע צער וחרטה.

דיון וגזירת הדין

16. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה והפגיעה הוא ההגנה על שלמות גופו של המתלונן, כמו גם שלווה נפשו.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה (ובדגש על עבירת הפגיעה) מלמדת על מנעד ענישה הנע ככלל בין מאסר ממשי בן 8 חודשים ועד למאסר ממושך יותר משמעותית. כחריג לאמור הושתו גם מאסרים לריצוי בעבודות שירות. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.8.17): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות פציעה כשהעברייין מזוין ואיומים, בכך שדקר את המתלונן בשוק רגל שמאל, אמת יד שמאל ובסמוך לכתפו ובטנו. כתוצאה מכך איבד המתלונן את הכרתו ופונה לבית חולים לאור פצעים באורך 4 ו- 2 ס"מ. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר. לאור עבר מכביד ותסקיר שאינו מיטבי גזר על עונש מאסר בן 15 חודשים ועונשים נלווים. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ב. רע"פ 1529/20 אל סיד נ' מדינת ישראל (15.2.20): המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות פציעה כשהעברייין מזוין, החזקת סכין ואיומים. המבקש הגיע לחנותו של המתלונן שם איים לדוקרו. לאחר המתלונן סטר לו שלף המבש סכין מכיסו ודקרו באזור המפשעה ובידו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר ומצא להשית עליו מאסר בן 11 חודשים. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ג. רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.21): המבקש הורשע על פי הודעתו בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות. בעת ששהה בקיוסק ולאחר שנדחף והופל ארצה ע"י המתלונן, אחז המבקש בחפץ חד ודקר את המתלונן פעמיים בבטנו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר. לאחר שמצא לחרוג לקולה מן המתחם גזר על המבקש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור המדינה התקבל. ערכאת הערעור קבעה כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם הוא 12 חודשים, בציינה את הצורך שבהעברת מסר מרתיע. עם זאת, בהינתן כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הסתפקה בהשתת מאסר בפועל בן 10 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ד. רע"פ 2335/21 פלונית נ' מדינת ישראל (11.4.21): המבקשת הורשעה בהתאם להודאתה, לאחר שמיעת עדות המתלוננת (- כלתה), בביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים. המתלוננת איימה על כלתה ברצח לאחר שזו הוכתה ע"י בן זוגה (בן המתלוננת) ופנתה אליה לעזרה. המבקשת סרטה את המתלוננת בסכין בפניה ובבית החזה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר. בשים לב להערכת שירות המבחן בדבר מסוכנות גבוהה, מצא לגזור מאסר בפועל בן 12 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי. ערעור המבקשת נדחה וכך גם בקשתה למתן רשות ערעור.

ה. רע"פ 6817/22 אשר פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22): המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות פציעה כשהעברייין מזוין והחזקת סכין. במסגרת סכסוך חניה מתמשך עם המתלונן, חסם האחרון את רכבו של המבקש. בעת שבנו החזיק את חלון רכבו של המתלונן כשהוא פתוח, הוציא המבקש מרכבו של אחיו סכין ודקר את המתלונן בכף ידו השמאלית, מבעד לחלון הרכב. בכך גרם לו לחתכים וחבלות אשר נתפרו בבית חולים. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר. לאחר ששקל לקולה את הודייתו, מצבו הרפואי המורכב ונסיבות אישיות ומנגד שקל לחומרה הערכת מסוכנות גבוהה וטיב הנזק למתלונן, מצא לגזור מאסר בפועל בן 12 חודשים וענישה נלווית. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, אשר ניתנה בחלקה גם ע"י הערכאות הדיוניות. לא מצאתי כי יש בה כדי לסתור את המבואר לעיל. אמנם ההגנה הציגה פסיקה בה הושתו מאסרים לריצוי בעבודות שירות אך המדובר בפסיקה ישנה באופן יחסי ו/או כזו שכללה נסיבות חריגות לקולה.

17. נסיבות ביצוע העבירה - עסקינן ב"אירוע אחד" אשר העבירות בוצעו במהלכו על רקע צריכת אלכוהול, וויכוח סתמי, בנוכחות אחרים אשר ניסו לשווא להפריד וכאשר עבירת התקיפה מבוצעת בצוותא. בניגוד לנאשם 1, הנאשם בחר להסלים את האירוע בכך שנכנס לפניו הבית על מנת ליטול חפץ חד, שב החוצה ודקר באמצעותו את המתלונן, בבטנו. מצאתי לייחס משקל משמעותי לחומרה בכך שהנאשם פעל באופן האמור. למתלונן נגרם נזק גופני אשר חייב אשפוז בבית חולים, לאחר שאיבד את הכרתו. הדין עם המאשימה בטיעונה לפיו בנקל יכולה הייתה תוצאת הדקירה להיות חמורה יותר משמעותית.

משכך, אין מדובר באלימות המצויה ברף תחתון, כי אם ברף בינוני של חומרה.

18. בהינתן כלל האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם העונש ההולם בנסיבות הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.
19. באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לקולה שקלתי את יושנו של העבר הפלילי, שעניינו בתחום הרכוש והסמים ולא בתחום האלימות; הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והיחסיו היחסי בזמן השיפוטי, על אף שמיעה חלקית של הראיות והעדר פתיחת תיקים נוספים לפניו או אחרי האירועים מושא האישום. משקל מה נתתי לחלוף הזמן שמעת ביצוע העבירות. לא ניתן לזקוף לקולה בנסיבות קיומו של הליך טיפולי.

לחומרה שקלתי את העדר התובנה כמו גם את הערכת המסוכנות הבינונית שנקבעה, כעולה מן התסקיר.

לא מצאתי לחרוג לקולה מן המתחם ההולם, בשל שיקולי שיקום.

בשים לב לכלל האמור מצאתי להשית עונש מאסר המצוי בשליש התחתון של המתחם. בצד מאסר מותנה, לא מצאתי להשית קנס, לאור המאסר שיושת ועם זאת קיימת הצדקה להשתת פיצוי למתלונן.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 13 חודשים, בניכוי ימי המעצר שמיום 10.1.22 ועד ליום 20.1.22.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 6.10.24 בשעה 9:00, בכלא הדרים, כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר דין זה.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת אלימות, למעט איומים.

3. פיצוי למתלונן בסך 6,000 ₪. הסך ישולם בשלשה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.11.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום מי מן התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הסך לפירעון מיידי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

הסכומים יופקדו בקופת בית המשפט והמאשימה תוודא כי המתלונן יקבלם. המאשימה תעדכן את מזכירות בית

המשפט בתוך 7 ימים בדבר פרטי המתלונן, כמו גם תעדכן את המתלונן בדבר גזר הדין.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.